

къмъ зло, нежели добро-то; най много оныя, кои немогътъ да удържѣтъ себе си отъ свои-тъ страсти, отъ кои произхожда сичко зло. Такива страсти сж: самолюбіе, зависть, лакомство, кои много пжти въспирѣтъ челоуѣка отъ добры-тъ му намѣренія, оставѣтъ го въ невѣжество, отѣрленъ отъ сяко добро и еще отстраненъ отъ срѣщѣ-тъ на добры-тъ челоуѣцы, далечъ отъ истиннѣ-тъ въ свѣтъ-тъ и отъ челоуѣчество-то.

2.

НЕВѢЖЕСТВА ДРЕВНЯГО НАРОДА.

По много-то челоуѣцы въ Азіѣ сж были толкова прости прѣди двѣ хиляди години, щото вѣрвали слѣнце-то за Бога. Такива сж были Ассиріяне и Халдеи. Въ Африкѣ, Египтене сж биле до толкова суевѣрны, щото обожавали по наследство животны-тъ, като крокодили, птици и градинарскы пѣкой трѣвы. Тѣхный найголѣмъ Богъ е былъ быкъ, кого-то наричали Аписъ. Кога-то той умираше, сичкий